



LILLESAND KOMMUNE

Postboks 23
4791 LILLESAND

Saksbehandler, innvalgstelefon

Toril Smith Konradsen, 37 01 78 94

Statsforvalterens behandling av klage over vedtatt reguleringsplan for Lillesand Sparebank, PlanID 2021001340

Vi viser til kommunens oversendelse, mottatt her 11.03.2024.

Statsforvalteren opprettholder kommunens vedtak.

Sakens bakgrunn

Lillesand kommune har vedtatt detaljregulering for Lillesand Sparebank. Planen skal tilrettelegge for utvidelse av eksisterende bankbygg i Lillesand sentrum. Planområdet er avsatt til sentrumsformål i gjeldende overordnet plan, «Områdeplan for Lillesand sentrum» fra 2016. Planområdet ligger innenfor hensynssone for bevaring kulturmiljø, og innenfor Riksantikvarens NBI-register for kulturmiljø av nasjonal interesse. Riksantikvaren reiste innsigelse til planforslaget i tidlig fase, men etter bearbeidelse av planforslaget og ny høringsrunde, ble innsigelsen trukket før sluttbehandlingen. I hovedsak har utfordringene gjennom planprosessen relatert seg til den arkitektoniske utformingen og stedstilpasning.

Lillesand bystyre vedtok planen 06.12.2023. Planen ble vedtatt med 18 mot 9 stemmer.

Lillesand bystyre vedtar i medhold av plan- og bygningsloven § 12-12, detaljregulering for Lillesand sparebank (2021001340), med plankart sist revidert 10.07.23 og bestemmelser sist revidert 07.11.23.

Plandokumentene oppdateres slik at fortau etableres i tråd med Veileder for helhetlig gatebelegg i lillesand sentrum vedtatt av Bystyret den 08.11.23 i sak 151/23. Prinsippet for Storgata gjelder for o_SF1 og fortauet innen o_ST1. Tilpasning til nytt dekke kan gjøres innenfor hele illustrasjonsplanen.

Vedtaket ble påklaget 20.01.2024 av Fortidsminneforeningen Aust-Agder lokallag. Bystyret vurderte klagen 06.03.2024, men fant ikke grunn til å ta den til følge. Saken ble deretter oversendt Statsforvalteren for klagebehandling. Vi forutsetter at partene er kjent med sakens dokumenter, og gir ikke ytterligere referat. Vi viser til klagen i sin helhet, men bemerker her kort dens hovedsakelige innhold:



- Riksantikvarens forventninger er ikke fulgt opp, til tross for at innsigelsen ble trukket
- Riksantikvaren er ikke begeistret for «bankboksen», men har bare konkludert med at «tror vi ikke at denne i vesentlig grad vil redusere kvaliteten til det helhetlige miljøet»
- Plansaken er ikke tilstrekkelig opplyst, og man har ikke fulgt opp intensjonene i lokalt planverk
- Bebyggelsen er dårlig stedstilpasset og med tydelige kontraster og brudd til byggeskikken
- Det er beklagelig at Riksantikvaren overtok, ettersom Agder fylkeskommune (regional myndighet) da ikke har fått gitt tilbakemeldinger til skissene som ligger til grunn for vedtatt plan
- Manglende konsekvensutredning
- Planen burde ikke vært vedtatt, til tross for at Riksantikvarens innsigelse ble imøtekommet i tilstrekkelig grad. Riksantikvaren har gått for langt i å være løsningsorientert.
- Planen må gis utsatt iverksetting

Vi bemerker kort at utsatt iverksetting ble gitt av kommunen i vedtak av 09.02.2024.

Etter at klagen ble oversendt Statsforvalteren, har klager anført at flere av Lillesand bystyes medlemmer, som behandlet klagen i møte i Plan- og miljøutvalget 27.02.2024 og i Bystyret 06.03.2024, også er medlemmer av styret i Lillesand Sparebank. Klager viser til at dette er strid med habilitetsreglene i fvl. § 6 første ledd bokstav e nr. 2. Klager har også påstått inhabilitet, som følge av tidligere gaver fra sparebanken til kommunen.

Statsforvalterens vurdering

Klagen behandles i medhold av plan- og bygningsloven (pbl.) § 12-12 tredje ledd, jf. § 1-9, samt delegert myndighet fra Miljøverndepartementet, jf. rundskriv T-2/09. Statsforvalteren kan prøve alle sider av saken, og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 34 annet ledd.

Saken anses forsvarlig opplyst for vår klagebehandling, jf. fvl. § 17 første ledd. Befaring på stedet er ikke nødvendig da de faktiske forholdene er tilstrekkelig belyst med kart, illustrasjoner og flyfoto.

Klager har klagerett, og klagen er rettidig mottatt, jf. fvl. §§ 28 og 29.

Saksbehandlingen

Planvedtak regnes som enkeltvedtak, og det er da de vanlige reglene i forvaltningsloven om virkningen av saksbehandlingsfeil som avgjør om eventuelle feil får betydning for gyldigheten av planvedtaket, jf. fvl. § 41.

Inhabilitet

Klager har for det første fremholdt at Lillesand bystyre var inhabile til å treffe vedtak i saken, ettersom kommunen 20.10.2023 mottok en gave fra Lillesand Sparebank på kr. 1.000.000,- «til allmennyttige formål som kommunen iverksetter». Klager har også etterlyst en oversikt over øvrige gaver fra tiltakshaver til kommunen de siste 10 årene. Kommunen har ikke en slik oversikt, og tiltakshaver har ikke besvart henvendelsen.

Vi er ikke enig med klager i at slik gave medfører inhabilitet etter fvl. § 6 annet ledd. Gave fra Lillesand Sparebank til kommunen, som skal nyttes til allmennyttige formål, fremstår ikke som avvikende ut ifra en lokalbanks mandat og formål. Vi ser ikke at dette i seg selv tilsier at det



foreligger et særegent forhold som gjør kommunen inhabil til å treffe beslutning omkring reguleringsplaner med samme sparebank som forslagsstiller. Vi viser i denne forbindelse til at kommunen har mange ulike oppgaver, og at oppgave som reguleringsmyndighet og oppgave som tilrettelegger for allmennyttige formål i utgangspunktet er adskilt.

For det andre har klager fremholdt at flere av personene i bystyret var inhabile til å treffe beslutninger i reguleringssaken, pga. verv i styret og i generalforsamlingen til Lillesand Sparebank.

Basert på opplysninger fra klager og kommunen, fremstår følgende personer å ha hatt tilknytning både til Lillesand bystyre og Lillesand Sparebank:

Prinsippavklaring:

PMU 31.08.2021

Bystyret 08.09.2021 Vollstad – Styremedlem. Ble kjent inhabil

Førstegangsbehandling:

PMU 15.11.2022 Roy Thomassen – Vara i generalforsamlingen, vurdert habil av PMU og kommunejurist

Bystyret 30.11.2022 Thomassen – Vara/medlem i generalforsamlingen. Ble kjent habil
Randøy – Vara/medlem i generalforsamlingen. Ble kjent habil
Gustavsen – Vara/medlem i generalforsamlingen. Ble kjent habil
Vollstad – Styremedlem. Ble kjent inhabil.

Ny høring:

PMU 29.08.2023

Bystyret: 06.09.2023

Sluttbehandling:

PMU 21.11.2023

Bystyret 06.12.2024

Forberedende klagebehandling:

PMU 27.02.2024 Roy Thomassen – Generalforsamlingen fra 16. mars 23 og 14. mars 24
Gabriel F. Knudsen – Styremedlem i historielaget. Ble kjent inhabil

Bystyret 06.03.2024 Roy Thomassen – Generalforsamlingen fra 16. mars 23 og 14. mars 24
Tone Vareberg – Generalforsamlingen fra 14. mars 24
Oddbjørn Kylland – Generalforsamlingen fra 14. mars 24
Joyce Piago – Generalforsamlingen fra 14. mars 24
Geir Svenningsen – Vara til generalforsamlingen fra 14. mars 24
Steffen Hovde – Vara til generalforsamlingen fra 14. mars 24

Kommunen har for øvrig opplyst at «Representant Vollstad ble vurdert automatisk inhabil fordi hun sitter i styret i Lillesand sparebank, jf forvaltningsloven § 6 første ledd bokstav e. Hun trådte ut av bystyret i forbindelse med kommunestyrevalget i 2023 og er ikke lenger folkevalgt.

Slik vi ser det medfører det ikke riktighet at flere representanter som sitter i bystyret også sitter i styret i Lillesand Sparebank, slik Fortidsminneforeningen presenterer i brevet sitt. I dag er det ingen folkevalgte som sitter i dette styret, men det er folkevalgte fra bystyret som er kommunalvalgte medlemmer i generalforsamlingen i Lillesand Sparebank.»



Etter fvl. § 6 første ledd bokstav e pkt. 1 er en offentlig tjenestemann inhabil til å tilrettelegge grunnlaget for en avgjørelse eller til å treffe avgjørelse i en forvaltnings sak når han/hun er medlem av styret for en sparebank som er part i saken. Av de ovennevnte personene er det bare Vollstad som oppfyller lovens kriterium for automatisk inhabilitet som styremedlem. Vollstad fratrådte imidlertid ved behandlingen i en tidlig fase av regulerings saken, og var ikke lenger del av bystyret da vedtaket ble fattet (sluttbehandlingen). Vi ser derfor ikke at dette er problematisk.

Etter fvl. § 6 annet ledd er en offentlig tjenestemann inhabil når det foreligger «andre særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet». Klager har fremholdt at en rekke medlemmer i PMU/Bystyret var medlem av generalforsamlingen under, eller kort tid etter kommunens forberedende klagebehandling. Vår overprøving av denne saken gjelder imidlertid kommunens vedtak om detaljregulering, dvs. vedtaket som ble fattet ved sluttbehandlingen. Vi ser derfor ikke at det vil ha betydning for tilblivelsen av reguleringsvedtaket, dersom det skulle vise seg at det foreligger inhabiliserende forhold ved den senere klagebehandlingen. I alle tilfeller tilslutter vi oss kommunens vurdering i at medlem/vara til generalforsamlingen ikke medfører et slikt særegent forhold som tilsier inhabilitet etter fvl. § 6 annet ledd. Vi ser derfor ikke at det er problematisk at enkelte medlemmer i PMU/Bystyret har vært medlem eller vara til generalforsamlingen. Vi bemerker dessuten at planen ble vedtatt med et markert flertall (18-9), slik at det skal mye til før et inhabiliserende forhold ville hatt betydning for sakens utfall, jf. prinsippet i fvl. § 41 om at et vedtak likevel er gyldig, dersom en evt. saksbehandlingsfeil ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold.

Konsekvensutredning

Klager har fremholdt at planen burde vært konsekvensutredet.

I utgangspunktet omfattes planen av pkt. 11 bokstav j) i vedlegg II til forskrift om konsekvensutredning:

Næringsbygg, herunder kjøpesentre som ikke inngår i pkt. 10 b, bygg for offentlig eller privat tjenesteyting og bygg til allmennyttige formål.

Vedlegg II gjelder planer, hvor spørsmålet om konsekvensutredning skal vurderes nærmere. Etter forskriftens § 8 skal reguleringsplaner for tiltak i vedlegg II konsekvensutredes, dersom disse kan få «vesentlige virkninger etter § 10». Unntak gjelder dersom det konkrete tiltaket er konsekvensutredet i en tidligere plan, og der reguleringsplanen er i samsvar med denne tidligere planen.

Vi bemerker at tiltaket er i samsvar med områdeplanen for sentrum (sentrumsformål). Kommunen har vist til følgende ved den forberedende klagebehandlingen:

Det er vurdert at planarbeidet ikke utløser krav om konsekvensutredning på bakgrunn av samsvar med områdeplanen for sentrum, samt planens størrelse, lokasjon og virkning for miljø og samfunn. Dette ble avklart i oppstartsmøtet. Planarbeidet er transformasjon av parkeringsplass til kontorlokaler og fører ikke til nedbygging av natur eller dyrka mark. Deler av planområdet er innenfor områdeplanens hensynsone for bevaring kulturmiljø (dagens bygningsmasse), mens området for ny utbygging er utenfor hensynssonen. Det er i områdeplanen for sentrum gjennomført en konsekvensutredning der forholdene til kulturmiljø er vurdert ytterligere gjennom en DIVE-analyse. I analysen vises det til at planområdet med fordel kan bebygges for å stramme opp kvartalet.



Vi tilslutter oss i det hovedsakelige kommunens vurdering, og ser ikke at planen får slike «vesentlige virkninger for miljø eller samfunn» som forskriftens § 10 tar sikte på.

Vi bemerker ellers at klagen i hovedsak retter seg mot planens innhold, herunder særlig manglende stedstilpasning og brudd med den lokale byggeskikken i et kulturmiljø av nasjonal verdi. Vi vil komme tilbake til en vurdering av planens innhold nedenfor, men bemerker her kort at vi ikke ser grunn til å vurdere sakens utredning eller vedtakets begrunnelse nærmere.

Planens innhold

Når det gjelder det planfaglige skjønn, herunder arealdisponeringen og utformingen innen planområdet, følger det av plan- og bygningslovens regler at det er bystyret, som er planleggings- og reguleringsmyndighet, og som etter en samfunnsmessig vurdering i samråd med berørte fagetater og andre som måtte ha interesser i planområdet, avgjør hvilke områder som skal tas med i reguleringsplanen og hvordan disse evt. skal utnyttes, jf. pbl. §§ 3-2 og 3-3. Ved utarbeidelse av en detaljregulering må det foretas brede planmessige vurderinger av hvilken utnytting av området som totalt sett regnes som mest tjenlig. Denne avgjørelsen, som må baseres på lokalkunnskap, vil være av skjønsmessig art. I vurderingen må ulike og til dels motstridende interesser veies mot hverandre.

Statsforvalterens myndighet til å gjøre endringer i en detaljreguleringsplan som er påklaget er begrenset. Statsforvalteren kan ikke selv endre planen, men kan, dersom vi finner grunn til det, forsøke å få kommunen til å velge en annen løsning. Dersom ikke dette fører frem skal saken, sammen med Statsforvalterens uttalelse, sendes Kommunal- og distriktsdepartementet for avgjørelse. For Statsforvalterens vurdering av en slik sak vil sentrale momenter være bl.a. graden av flertall i kommunestyret, samt de regionale fagetaters holdning til planen.

Klager mener i hovedsak at bebyggelsen er dårlig stedstilpasset, og at planen legger opp til tydelige kontraster og brudd med byggeskikken i området. Klager er særlig kritisk til «bankboksen» (del av ny bebyggelse mot Vestregate). Klager hevder også at Riksantikvarens forventninger ikke er fulgt opp, til tross for at innsigelsen ble trukket. Planen burde derfor ikke blitt vedtatt slik den foreligger. Videre fremholdes at Riksantikvaren har gått for langt i å være løsningsorientert i denne saken og at Riksantikvaren egentlig ikke er begeistret for «bankboksen». Klager har også tatt til orde for at det er uheldig at Riksantikvaren overtok innsigelsesmyndigheten, ettersom man da har gått glipp av regional kulturminnemyndighets holdning til planen.

Ved den forberedende klagebehandlingen har kommunen bla. vist til følgende:

Klager viser til de lokale, regionale og nasjonale føringer. På lokalt nivå er formingsveilederen styrende i sentrum. Den gir mest føringer for den eksisterende bebyggelsen og åpner på samme tid for å bruke moderne formspråk. Planen viser bruk av et moderne formspråk, spesielt med bankboksen. Ved å ha en juridisk bindende illustrasjoner binder man de arkitektoniske kvalitetene og viser tydelig hva som er utfallet av detaljreguleringene.

Utsnitt fra formingsveilederen:

'Nybygg, tilbygg og påbygg skal i størrelse og sammensetning passe til bebyggelsen rundt. «Å passe til» betyr ikke nødvendigvis at det nye har samme takform, vinduer, vindusåpninger eller materialer som eksisterende bygg. Det skal være mulig å bygge nytt og godt, med en god kvalitet i et moderne formspråk. Byggenes arkitektur skal være et resultat av forskjellige vurderinger som funksjon, form, volum, høyder, materialbruk,



kvalitet og egenkarakter. I Lillesand stilles det krav til arkitektonisk kvalitet både i helhet, detaljer og materialbruk slik at det samlede bygningsmiljøet også i fremtiden blir verdifullt.'

Det er også i områdeplanen åpnet for at det "gis rom for ny tidsmessig arkitektur av høy kvalitet der ikke vernehensyn krever sterk formstyring. Nye bygg kan gjerne ha et moderne uttrykk som tydeliggjør at bygget tilhører samtiden" (områderegulering for Lillesand Sentrum punkt 1.7).

Rundt planens bebyggelse er det en diskusjon på hva som er «god» eller «dårlig» arkitektur. Her finnes det ikke en fasit, og det har vært både positive og negative tilbakemeldinger på det arkitektoniske uttrykket. Kommunedirektøren mener arkitekturen planen legger opp til er innenfor de lokale føringene i formingsveilederen og områdereguleringsplanen.

I forhold til det regionale nivået har fylkeskommunen ikke kommet med konkrete innspill på arkitekturen etter Riksantikvaren tok over saken. I høring av revidert plan uttalte fylkeskommunen at de fleste av våre øvrige merknader er hensyntatt i nytt forslag. Dette mener fylkeskommunedirektøren er positivt

På nasjonalt nivå er Riksantikvaren den overordnende kulturminnemyndigheten og de har samarbeidet med arkitekten for det nye forslaget.

Riksantikvarens merknader

Klager viser til Riksantikvarens merknader i brev datert 26.04.23. Denne tilbakemeldingen viser omforent løsning for bygget. I saken der planen ble sendt på ny høring (BS 094/23) ble bankbyggets reviderte utforming vurdert, samt endringer i bestemmelser basert på høringsperioden og Riksantikvarens tilbakemelding datert 26.04.23. Kommunedirektøren mener at disse punktene har blitt svart ut i høringssaken og var dermed ikke en del av saken om vedtak av plan.

Riksantikvaren fikk dokumentene til gjennomgang ved ny høringsperiode og har i brev datert 28.09.23 trukket sin innsigelse:

Riksantikvaren har gjennomgått de nye plandokumentene. Riksantikvaren synes planbestemmelser og oppdatert skissegrunnlag er i tråd med foregående samarbeidsprosess og at nye skisser for bebyggelse og bestemmelser i plansaken i tilstrekkelig grad imøtekommer vår innsigelse.

Kommunedirektøren vurderer ut fra Riksantikvarens trekking av innsigelse at man har i tilstrekkelig grad imøtekommet de nasjonale føringene for bebyggelse i kulturmiljø.

Riksantikvaren reiste innsigelse til planen 27.02.2023. Det ble konkludert med at planforslaget var i konflikt med vesentlige nasjonale kulturminneinteresser, både fredet bebyggelse og bebyggelse i NB!-område, et område hvor den helhetlige bebyggelsen har nasjonal interesse. Videre også at planforslaget var i strid med nasjonale mål for forvaltning av kulturminner og kulturmiljøer, og føringene som er gitt i Riksantikvarens Bystrategi.

Etter bearbeidelse av planforslaget, herunder også en samarbeidsprosess mellom Riksantikvaren og tiltakshavers arkitekt, trakk Riksantikvaren sin innsigelse 28.09.2023. I brevet vises til at «Riksantikvaren har gjennomgått de nye plandokumentene. Riksantikvaren synes planbestemmelser og oppdatert skissegrunnlag er i tråd med foregående samarbeidsprosess og at nye skisser for bebyggelse og



bestemmelser i plansaken i tilstrekkelig grad imøtekommer vår innsigelse. Riksantikvaren reiser derfor ikke ny innsigelse til revidert reguleringsplan for Lillesand Sparebank.»

I etterfølgende brev av 12.06.2024 har Riksantikvaren bekreftet at *«Det nye forslaget som ble fremmet etter dialog med Riksantikvaren, og som nå er godkjent av Riksantikvaren, vil i all hovedsak være forenlig med de nasjonale kulturmiljøinteressene som Riksantikvaren skal ivareta».*

Klager har fremholdt at det også finnes andre bedre løsninger som Riksantikvaren *kunne* ha godtatt. Prinsipielt synes dette også langt på vei bekreftet av Riksantikvarens sistnevnte brev. Ved vår overprøving av kommunens reguleringsvedtak er det imidlertid nettopp denne konkrete løsningen, som skal vurderes, og spørsmålet om hvorvidt kommunen har akseptert en utbygging gjennom plan, som den har adgang til.

Vi bemerker at reguleringsplanen er vedtatt av bystyret, som er øverste planmyndighet. Etter lovens system har bystyret vid adgang til å ta stilling til den konkrete arealutnyttelsen, herunder også stedstilpasning og arkitektoniske grep. Vi mener at de omdiskuterte forholdene i denne saken knytter seg til planens innhold, som igjen er basert på skjønnsmessige vurderinger. Ved slike skjønnsmessige vurderinger vil resultatet bero på en konkret avveining av til dels motstridende hensyn. Her står utbyggers ønske om en bestemt utnyttelse potensielt i konflikt med de føringer for stedstilpasning og arkitektonisk utforming som ligger i området og i gjeldene planverk, men vi bemerker at også en slik avveining vil ligge i kjernen av kommunens kompetanseområde som øverste planmyndighet.

I saken har det vært et omfattende samarbeid mellom forslagsstiller og statlig kulturminnemyndighet, som har avstedkommet endringer og tilpasninger i planen. Tilbake står et planforslag som ettertrykkelig er akseptert av Riksantikvaren. Vi mener kommunen da med rette har lagt til grunn at hensynet til kulturminneverninteresser er tilstrekkelig ivaretatt i planforslaget, og at konflikten mellom kulturminneverninteresser og utbyggers ønske om en bestemt utnyttelse er liten eller fraværende. Kommunen har etter vår vurdering vist til konkrete og gode planfaglige vurderinger, for hvorfor klagerens anførsler ikke har fått fullt gjennomslag i planen.

Vi ser heller ikke at klager kan møtes med sin anførsel om at det var uheldig at Riksantikvaren overtok innsigelsesmyndigheten, ettersom man da angivelig gikk glipp av regional kulturminnemyndighets holdning til planen. Agder fylkeskommune behandlet saken i Fylkesutvalget 31.01.2023. Fylkeskommunens faglige råd var innsigelse, med henvisning til de nasjonale kulturminneinteressene og den fredede bankbygningen som berøres av forslaget. Dette ble ikke vedtatt av fylkesutvalget, men administrasjonens planfaglige merknader ble oversendt kommunen. På bakgrunn av Fylkesutvalgets vedtak 31.01.2023, ble saken overtatt av Riksantikvaren, på vegne av regional kulturminnemyndighet, jf. forskrift om fastsetting av myndighet mv. etter kulturminneloven § 7 – underretningsplikten. Det fremgår av bestemmelsen at Riksantikvaren kan beslutte å overta fylkeskommunens myndighet etter kulturminneloven. Vi mener derfor klager ikke kan høres med at saken ikke er tilstrekkelig opplyst.

Selv om det kan tenkes alternativer som også ville vært akseptable, sett i lys av de kulturminneinteressene som gjør seg gjeldende, mener vi klart at reguleringsplanens innhold her gjenspeiler en arealutnyttelse og stedstilpasning, som er forankret både i faglige vurderinger og i politiske beslutninger.

Vi ser ikke at de planmessige valgene som er tatt går ut over myndigheten for skjønnsutøvelse som kommunen har adgang til etter loven. Kommunens beslutning knyttet til stedstilpasning og



arkitektonisk utforming anses adekvat og klart innenfor lokal planmyndighets handlingsrom, særlig der også statlig kulturminnemyndighet har godkjent planforslaget. Vi mener da ikke at det er problematisk at klager ikke har fått fullt gjennomslag for sine ønsker og sin bekymring knyttet til at områdets kulturminneverdier forringes. Vi ser heller ikke at klagen inneholder andre anførsler eller bemerkninger som kan føre frem i saken eller lede til et annet resultat.

Vi bemerker kort følgende anførsel fra klager:

Etter loven skal fordelene med tiltak være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering. Slik vi ser det er ulempene for de viktige kulturmiljøverdiene i området her betydelig større enn fordelene, og man har her vesentlig tilsidesatt hensynet til kulturmiljøet av nasjonal verdi som her skulle vært gitt ekstra hensyn.

Klager synes her å sammenblande kommunens rolle som øverste planmyndighet, med plan- og bygningsloven vilkår for å innvilge dispensasjon fra lov eller bindende arealplan, jf. pbl. § 19-2 annet ledd. Det påklagede vedtaket er et reguleringsvedtak, og anførselen har ikke relevans.

Reguleringsvedtak er en type skjønnsmessig vedtak hvor Statsforvalteren ved sin vurdering skal legge stor vekt på hensyn til det lokale selvstyret, jf. fvl. § 34 annet ledd. I denne saken retter klagen seg mot deler av planens innhold som nettopp er slike planmessige vurderinger som ligger innenfor kommunens frie skjønn som planmyndighet. Hensynet til det lokale selvstyret tilsier da at vi ikke foreslår endringer i planens innhold. På denne bakgrunn opprettholdes Lillesand kommunes vedtak av 06.12.2023. Det vil si at klager ikke har fått medhold i sin klage.

Statsforvalterens vedtak:

Lillesand kommunes vedtak av 06.12.2023 om regulering av Lillesand Sparebank, PlanID 2021001340, opprettholdes under henvisning til vurderingen over.

Om klageadgang

Statsforvalterens vedtak i klagesaken er endelig og kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan, jf. fvl. § 28 tredje ledd.

Sakens parter har med visse unntak rett til å se sakens dokumenter, jf. fvl. §§ 18 og 19. Klager er underrettet om vedtaket med kopi av dette brevet.

Med hilsen

Gunnar Refsland (e.f.)
seniorrådgiver

Toril Smith Konradsen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent



Kopi til:

BULL & CO ADVOKATFIRMA AS

Postboks 6604 St. Olavs
Plass

0129 OSLO

FORTIDSMINNEFORENINGEN AUST-AGDER
LOKALLAG

Gamle Tollboden Nedre
Tyholmsvei 7

4836 ARENDAL

LILLESANDS SPAREBANK

Postboks 24

4791 LILLESAND

RIKSANTIKVAREN

Postboks 1483 Vika

0116 OSLO